

RADNÓTI MIKLÓS VERSE:

KORTARS ÚTLEVELÉRE

*Surranva kell most élned itt, sötét
vadmacskaként, ki néma hittal ugrik
és karmol is szörnyen, tiz feszes körömmel;
ki hogyha alszik, félig alszik és
szembehasal a vésszel akkor is
s villanva eltűnik, ha fáj a küzdelem.*

*Vagy sárként kell majd tapadnod orvul,
lábat, ha rádlép, nyalogatni puhán
s mutatnod a hátad, hogy nyomát viseled
és hogy mily becses néked ez emlék!
medália hátadon s az asszonyod
ott a piacon, délidőn róla dicsekszik.*

*Ha ezt követed, élhetsz valahogy;
bólinthatsz meleg ételek fölött
és az esti csöndben leköpheted magad!*

*Vagy föllázadsz, mindezt ha nem tudod
és híredet most itt nem hirdetheti
semmise akkor és legelső fürdőd is —
hiába volt! Mert mocskol e kor. De
híred jövő, fiatal korokon
vonul át égi fényeknél fényesebben!*

*Gondold el! hogyha lázadsz, jövőd
fiatal koroknak embere hirdet
s pattogó hittal számot ad életedről;
számot ad és fiának adja át
emlékedet, hogy példakép, erős fa
legyen, melyre rákúszhat a gyöngye növendék!*